

בש"פ 6553/17 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלוני, פלוני, פלוני, פלוני, פלוני, פלוני, פלוני, פלוני, פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 6553/17

כבוד השופט י' דנציגר
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

המשיבים:
1. פלוני
2. פלוני
3. פלוני
4. פלוני
5. פלוני
6. פלוני
7. פלוני
8. פלוני
9. פלוני
10. פלוני

בקשה להארכת מעצרו של המשיבים 4, 6 ו-8 ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ב' באלול תשע"ז (24.8.2017).

בשם המבקשת: עו"ד מירי קולומבוס

בשם המשיב 4: עו"ד אבי אלפסי

עמוד 1

בשם המשיב 6: עו"ד איתי בר עוז

בשם המשיב 8: עו"ד עימאד חדאד

החלטה

1. בפתח הדיון לפני עודכנתי כי בא-כוח המשיב 5 נתן הסכמתו להארכת מעצרו ב-90 ימים, החל מיום 4.9.2017 או עד למתן פסק דין בת"פ 13227-12-16 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם מבין המועדים. כמו כן, הוצגה לי הסכמתו בכתב של עו"ד עדי בוקר (ב"כ המשיב 5). נוכח האמור לעיל אני מקבל את הבקשה, ככל שהיא נוגעת למשיב 5.

2. באשר למשיב 6; עודכנתי כי בינתיים הוגשה מטעמו לבית המשפט המחוזי בקשה לעיון חוזר, וכי בית המשפט המחוזי הורה על עריכת תסקיר של שירות המבחן בעניינו.

בהתחשב באמור לעיל, אני מקבל את בקשת המדינה להארכת מעצרו של המשיב 6 ב-90 ימים, החל מיום 4.9.2017 או עד למתן פסק דין בעניינו בת"פ 13227-12-16 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם מבין המועדים.

למותר לציין כי בית המשפט המחוזי יכריע לפי שיקול דעתו בבקשה לעיון חוזר שהוגשה על ידי המשיב 6, כשלפניו התסקיר בעניינו של המשיב דנן.

לכל אחד מן הצדדים תהא שמורה הזכות לתקוף את החלטת בית המשפט המחוזי במסגרת ערר שיוגש לבית משפט זה. יצוין כי הדברים אף מקובלים על בא כוח המשיב 6 שנועץ בעניין עם שולחו.

3. באשר למשיבים 4 ו-8; לאחר שעיינתי בבקשה ולאחר ששמעתי את טיעוניהם של באי כוחם המלומדים של הצדדים ועיינתי בפסיקה שהועברה לעיוני, ראיתי לנכון להיעתר לבקשה אף בענינם של שני משיבים אלה.

משיבים אלו הואשמו בשתי עבירות סחר בנשק (המשיב 4) ובעבירת ניסיון לסחר בנשק (המשיב 8).

הלכה פסוקה היא כי עבירות נשק – ובפרט עבירות של סחר בנשק – מקימות חזקת מסוכנות מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), שכן הן נמנות על עבירות הבטחון כהגדרתן בסעיף 35(ב)(1) לחוק המעצרים. הכלל הינו כי רק במקרים חריגים ניתן יהיה לשלול את המסוכנות הנשקפת מנאשמים שהועמדו לדין בעבירות מסוג זה ולאפשר שחרור לחלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני [השוו: בש"פ 519/11 מדינת ישראל נ' הייבי (26.1.2011)].

שעה שעסקינן בעבירות של סחר בנשק, קיים חשש מובנה שהנשק עלול להגיע לידיהם של גורמים פליליים או גורמים עויינים, ומשכך, בעבירות אלה יתאפשר שחרור לחלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני רק בנסיבות חריגות [השוו: בש"פ 5672/02 חטיני נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(5) 398, 391-392 (2002); כן ראו: בש"פ 708/12 צעלוק נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (30.1.2012); בש"פ 6036/17 אבו עאבד נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (2.8.2017)].

בעניינם של המשיבים דנן הוכנו מספר תסקירים על ידי שירות המבחן בהם לא ניתנה המלצה על שחרורם לחלופת מעצר או על מעצר בפיקוח אלקטרוני. ואולם, אף אילו הייתה המלצה כזו, לא היה בית המשפט קמא מחוייב לאמצה, שכן למרות החשיבות שאותה מייחסים בתי המשפט לתסקירי שירות המבחן ולהמלצות הכלולות בהם, אין בהם כדי לכבול את שיקול דעתו של בית המשפט.

מודע אני להתמשכות ההליכים בתיק העיקרי (אשר באי כוח הצדדים חלוקים לגבי מי שנושא באחריות לעובדה זו) וכן לגילם הצעיר יחסית של המשיבים 4 ו-8 (האחד כבן 20 והשני כבן 25) ולעובדה שעברם נקי, אך אין בנתונים אלו כדי לשנות מהכרעתי. לטעמי, נקודת האיזון בעניינם טרם השתנתה.

הבקשה מתקבלת איפוא אף בהתייחס למשיבים דנן.

יובהר. אין באמור לעיל כדי לחסום דרכם של המשיבים 4 ו-8 להגיש בהמשך בקשות לעיון חזור היה וישתנו הנסיבות באופן המצדיק הגשת בקשות כאלה.

ניתנה היום, ב' באלול התשע"ז (24.8.2017).

שׁוֹפֵט